

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен номер	Дата
BCC - 10649	14.08.2026

**ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

ЗАЯВЛЕНИЕ

**от Добринка Любомирова Калчева- прокурор при
Апелативна прокуратура – Пловдив, предложена за
изборен член на ВСС**

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВА НА ВСС,

Представям Ви и моля на основание чл.29в ал.4 от ЗСВ да приемете следните документи :

- 1.Автобиография.
- 2.Мотиви.
- 3.Концепция за дейността на ВСС.
- 4.Кадрова справка.
- 5.Служебна бележка.
- 6.Заверено копие на диплома за висше образование.
- 7.Заверено копие на удостоверение за правоспособност.
- 8.Декларация по чл.19а ал.1 от ЗСВ.
- 9.Декларация свързана с несъвместимостта по чл.18 ал.1 от ЗСВ.

13.08.2026г.

С УВАЖЕНИЕ:

/ДОБРИНКА КАЛЧЕВА/

ЕВРОПЕЙСКИ
ФОРМАТ НА
АВТОБИОГРАФИЯ

Лична информация

Име

ДОБРИНКА ЛЮБОМИРОВА КАЛЧЕВА

Адрес

[]

Телефон

Факс

E-mail

Националност

Българка

Дата на раждане

Трудов стаж

Юридически стаж по чл. 164 от ЗСВ-към 05.08.2026 г.: 28 Г., 04 М. и 12 ДНИ

• Дати (от-до)

от 01.07.2014г.

• Име и адрес на работодателя

Апелативна прокуратура – гр.Пловдив

• Вид на дейността или сферата на работа

Правосъдие

• Заемана длъжност

Прокурор

• Дати (от-до)

от 02.05.2006 г. до 30.06.2014 г.

• Име и адрес на работодателя

Районна прокуратура-гр.Пловдив

• Вид на дейността или сферата на работа

Правосъдие

• Заемана длъжност

Прокурор

• Дати (от-до)

от 22.03.1999 г. до 01.05.2006 г.

• Име и адрес на работодателя

Окръжна Следствена служба – гр. Пловдив

• Вид на дейността или сферата на работа

Следовател

• Заемана длъжност

• Дати (от-до)

От 15.09.1997г. до 15.09.1998 г.

• Име и адрес на работодателя

Окръжен съд – гр.Пловдив

• Вид на дейността или сферата на работа

Правосъдие

• Заемана длъжност

Съдебен кандидат

ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ

1992г. -1997г.

Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ – Пловдив,
Диплома за завършено висше образование, образователна степен „Магистър“,
професионална квалификация „юрист“

1988г. – 1992г.

ЕСПУ „Васил Левски“ гр.Крумовград
Диплома за завършено средно образование

ЕЗИЦИ:

Майчин език

Български

Други езици

Английски език – ниво на разбиране, четене и писане - добро
Руски език – ниво на разбиране, четене и писане - добро

КОМУНИКАЦИОННИ И ДРУГИ УМЕНИЯ И КОМПЕТЕНЦИИ:

Отлични комуникационни умения, придобити като прокурор за период от повече от 28 години, умения за работа в колектив от много хора и за работа с граждани. Умения за работа с компютър и използване на съответните програмни продукти.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ КВАЛИФИКАЦИИ:

Участие в специализирани обучения, семинари и дискусии в различни области на правото, подробно посочени в кадровата справка.

СВИДЕТЕЛСТВО ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА МПС:

Шофьор категория «В»

12.08.2026г.

Подпис:

/Добринка Калчева/

МОТИВИ

на Добринка Любомирова Калчева

**прокурор в Апелативна прокуратура –Пловдив и кандидат за
член на ВСС от квотата на прокурорите**

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

Да приема повторно издигането на кандидатурата ми за член на Висшия съдебен съвет от професионалната ни квота за мен е въпрос на чест и дълг. Въпрос на моята чест и на честта на тези от Вас - 602 колеги прокурори, които преди четири години при предходния проведен избор ми повярваха, довериха ми се и дадоха своя глас за да ги представлявам във ВСС.

Вместо законодателната власт да изпълни конституционно вменените ѝ задължения и да избере т.нар. “парламентарна квота”, проведените тогава от нас - магистратите/съдии,прокурори и следователи/своевременно, законно и демократично преки избори на представителите в професионалните ни квоти във ВСС, бяха отменени безцеремонно с “мотиви”, звучащи несериозно и непрофесионално, с противоконституционни и юридически неграмотни законови разпоредби, които хаотично бяха отменяни, заменяни, допълвани, с постигнат краен резултат - липса на предпоставка КС да се произнесе по същество на казуса. Всъщност основния мотив беше - предстоящи конституционни промени в частта за Съдебната власт, засягащи и структурата и състава на ВСС. По-късно същите бяха отменени поради противоконституционността им.

В крайна сметка, резултатът от действията и бездействията на законодателната власт е функциониращ повече от 4 години извън мандата си Висш съдебен съвет. Години белязани със събития вътре и извън ПРБ, имплицитно свързани с негативни проявления в дейността на този орган и най-вече на Прокурорската колегия. Настъпи институционален вакуум именно поради липсата на нов легитимен орган . Не се състоя избор на нов Главен прокурор, след предсрочното освобождаване от длъжност на Иван Гешев. На този пост като изпълняващ функциите бе назначен Борислав Сарафов, който отказа да го напусне, както и прокурорската колегия при ВСС отказа да го замени дълъг период от време след приемането на изрична разпоредба в ЗСВ, задължаваща я да го стори. Тези публични изяви доведоха до задълбочаване на вече съществуващи в институцията проблеми в много аспекти от дейността ѝ и до тревожни индикации за съществуването на неформални мрежи на влияние, лични зависимости и

практики, несъвместими с принципите на независимост, безпристрастност и законност в дейността на Прокуратурата. Прокурорската колегия на ВСС не само, че не показва с действията и решенията си воля да противодейства на тези процеси, а напротив допринесе за развитието им.

Обществената нагласа е, че ГРБ е “овладяна”, “мафиотизирана” структура. Заради нас – мнозинството почтени магистрати, които не участваме в тези процеси и явления не бих употребила тези силни квалификации. Трябва да сме честни пред себе си и да си кажем обаче – широко коментирано в системата и от страна на външни наблюдатели е, че през изминалите няколко години оглавяващите институцията лица налагат практики за създаване на мрежа от послушни ръководители на всички нива, които да оказват влияние на редовите прокурори, да контролират текущата им работа, тогава когато по върховете някой има интерес - свой или в услуга на чужд да се реши или не по определен начин конкретно дело или преписка. За съжаление са налице обективни индикатори, които сочат за частична успешна реализация на тези намерения. Разбира се този стремеж не би се осъществил при опит да бъде приложен към колеги /редови прокурори и ръководители/, които притежават необходимия професионален и морален интегритет да му противодействат. Убедена съм, че това са преобладаващата част от колегите и се гордея с тях!

Категорична съм, че на горните негативни процеси и явления трябва да бъде сложен край! Именно дейността на бъдещия ВСС – с избирането на нов Главен прокурор, с прилагането на изцяло нов подход при кадровата и дисциплинарна дейност, след ревизия на определени, вече взети спорни кадрови решения от настоящия, при внимателно и прецизно определяне на вида, обхвата им и кръга от лица, които засягат, в най-голяма степен би следвало да допринесе за това.

Непримиримостта ми към така описаните по-горе негативни процеси и явления, неизбежната констатация за тяхното негативно развитие, липсата на какъвто и да е напредък и положени усилия за разрешаване на проблемите и подобряване на дейността на ВСС в насоките очертани от мен при участието ми в проведената през 2022г. процедура в области като конкурси, атестиране, избор на административни ръководители, натовареност, трудови възнаграждения са основния ми стимул и мотивация да не се скрия и дистанцирам от настоящия избор, а да се съглася отново да участвам.

Приемам повторно това изключително предизвикателство, в труден за Прокуратурата на РБ момент с ясното съзнание, че поемам пред всеки един магистрат и пред обществото висока лична и професионална отговорност. Приемам участието си в този избор като кауза за отстояване на вътрешната независимост на всеки отделен прокурор и възвръщане, и утвърждаване на високо обществено доверие в дейността на прокуратурата като неделима и неотменима част от Съдебната власт в РБ.

Мотивите ми да се съглася да участвам повторно в тази процедура, (след предходния ми избор за член на ВСС) са лишени от каквито и да е лични кариерни амбиции за придобиване на постове или добирание до властови механизми за влияние. Наясно бях, че е твърде висока възможността във връзка с участието ми, да последват за мен негативни последици от широко естество, уверявам Ви незаслужени. Но аз никога не съм била страхлив човек и прокурор. Въпрос на дълг и достойнство е за мен да проявя последователност и да застана отново с открито лице и чисти намерения зад позициите си и заявените по-рано намерения, получили подкрепа от колегите ми.

Придобития от мен професионален опит, натрупани знания и притежаваните личностни качества ми дават увереност да твърдя, че познавам обективно и в детайли състоянието на работата, недостатъците и проблемите, както на първоинстанционните, така и на въззивните нива в прокуратурата.

Убедена съм, че бих допринесла с работата си в Съвета при решаването на всички въпроси и проблеми свързани с ръководството и управлението на съдебната власт, в частност на прокуратурата, и на всеки един колега – прокурор.

Двадесет и осем годишната ми кариера на юрист е преминала изцяло в Съдебната система, като редови магистрат. В течение на същата неизменно съм поддържала добри колегиални отношения, както с редовите прокурори от различните инстанции, така и с представителите на другите институции, с които съм взаимодействала – разследващи органи, съдии и др. Отношенията с колегите ми не са били основани на поста, който заемат или инстанцията, в която работят, а на реципрочно уважение за професионалната им компетентност и личностни качества.

Смятам, че съм честен и почтен човек и магистрат, който не се страхува да изказва мнение, да заема позиция и да я отстоява. Винаги съм поемала отговорност за действията си, без да съм позволявала като следствие от това, в работата ми да бъде поставена под съмнение независимостта ми като магистрат.

През целия си досегашен професионален път – като следовател, първоинстанционен и въззивен прокурор съм полагала дължимите усилия да изпълнявам професионално, компетентно и безпристрастно своите задължения.

Член съм на Постоянната атестационна комисия при Апелативна прокуратура - Пловдив вече трети мандат, била съм член и председател на конкурсни комисии, в провеждани конкурси за повишаване и преместване на магистрати и изпит на кандидати за младши магистрати, след приключване на обучението им в НИП,

Била съм ръководител на сформирани ревизионни и проверяващи екипи от прокурори при АП-Пловдив при осъществяване на ревизионната

й и контролна дейност, което е позволило да придобия полезен административен опит и да развия административния си капацитет. Последното би било полезно при работата ми в един орган с административни функции, какъвто безспорно е ВСС.

С оглед дейността и задълженията ми в Апелативна прокуратура-Пловдив, познавам добре работата на прокуратурата не само в наказателноправен, но и в административноправен и гражданскоправен аспект, което ми дава по-широк поглед върху проблематиката на обществените отношения, върху които същата упражнява основните си

Наясно съм, че сред колегите съществува напълно обясним скептицизъм към изборът, който предстои за всички ни. Скептицизъм както към кандидатите за бъдещи членове на ВСС / включително към мен самата/, така и към бъдещата им работа. Скептицизъм, породен както от неудовлетвореността и разочарованието от редица решения на сега действащия орган, особено след изтичане на мандата му, така и от публично известните данни за съществували неформални мрежи за влияние около отделни магистрати и структури, сочещи за системни вътрешни проблеми в институцията.

Разбирането ми е, че доверието на всеки един член на обществото, както и на всеки един отделен магистрат в съдебната власт, чийто висш административен и кадрови орган е ВСС, не се дължи по презумпция. Към настоящият момент поради причини, които посочих по-горе е налице ярък дефицит на същото.

Убедена съм, че това доверие може да бъде възвърнато и укрепено, единствено чрез излъчване на ясни и еднозначни сигнали в дейността на съдийската и прокурорска колегии и пленума на ВСС, в следните насоки:

- вземането на мотивирани и разбираеми решения при прозрачен, логически и обективно проследим процес довел до формирането им;

- изразяване на позиция и предприемане на съответни действия винаги когато от една страна, се правят опити за каквото и да е вмешателство върху разследването, работата на прокуратурата и съда, а от друга страна – когато се правят неверни внушения за такова;

- реализиране на отговорност при нарушения;

- непримирима борба срещу корупцията и престъпността в страната при демонстриране на пълно равенство на всички пред закона.

Категорично заявявам, че зад кандидатурата ми не стоят под каквато и да е форма представители на „статуквото“ в ПРБ /сегашното или предишното/, не стоят „сиви“ кардинали, каквито и да е неформални кръгове на влияние, настоящи членове на ВСС с изтекъл мандат. Уверявам Ви, че съм свободна от всякакви зависимости – в професионален и личен план. Зад кандидатурата ми стоят моите колеги – предложители / включително множество такива, неположили формално подписи под предложението ми поради причини, които ще

споделя с Вас при личните ни срещи в хода на кампанията/. Искрено вярвам, че тя ще бъде подкрепена и от много други колеги, които споделят разбиранията ми.

Колеги, наясно съм, че и настоящият избор се провежда в трудни времена, белязани от динамични политически, икономически, социални и вътрешно институционални процеси и произтичащи от тях предизвикателства пред институцията ни, а и пред държавата.

Убедено вярвам обаче че именно в този момент нямаме право на скептицизъм, нихилизъм и комформизъм. Трябва да сме активни и смели. Да отстоим вътрешната си независимост, като заявим и демонстрираме ясно и неотклонно, че работим в Прокуратурата на Република България – институция призвана да брани обществения интерес, а не в „мафията“ на Република България, проявявайки висок професионализъм, компетентност, добросъвестност, честност и справедливост в ежедневната си работа.

Колеги, „време разделно“ е. Сега е момента да дадем с гласа си своя принос за настъпването на същностна промяна в дейността на ВСС и най-вече на институцията, в която лично аз, убедена съм и мнозинството от колегите, работим с високо вдигнати глави. Недопустимо е и е проява на цинизъм лица, които допринесоха за вътрешноинституционалния упадък на прокуратурата и за силно негативния ѝ външен образ „да редят“ новия ВСС. Гласувайте свободно, без да се поддавате на натиск и влияние.

Стимулът и подкрепата на колегите ми, наред с разбиранията ми изложени по-горе и готовността ми да допринеса за тази промяна са основната ми лична мотивация за участие в този избор.

Уверявам Ви отново, че ако ми гласувате доверие и бъда избрана от Вас за член на ВСС, така както съм постъпвала и до сега в работата си и личния си живот, ще отстоявам честно, добросъвестно и открито, с необходимите компетентност и професионализъм, смелост, отговорност и почтеност независимостта на съдебната власт, в частност на прокуратурата, личната независимост, правата и интересите на всеки един магистрат, на гражданите и обществото. При вземането на решения ще се ръководя единствено от закона, справедливостта и морала.

С УВАЖЕНИЕ:

КОНЦЕПЦИЯ ЗА ДЕЙНОСТТА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Изготвена на основание чл.29в, ал.4 от Закона за съдебната власт

от

Добринка Любомирова Калчева-

прокурор в Апелативна прокуратура гр.Пловдив,

кандидат за избран член на Висшия съдебен съвет

от квотата на прокурорите, 2026 год.

Представям настоящата концепция като кандидат дал съгласие да бъде номиниран, в изпълнение на предвиденото в чл.29в, ал.4 от Закона за съдебната власт задължение за това.

При участието си в проведената през 2022г. изборна процедура, в резултат на която бях избрана за член на ВСС /избор, отменен от Народното събрание/ изготвих и представих **първа** пред колегите си концепция /публикувана на сайта на ВСС и към момента достъпна за запознаване и за „употреба“ не само от страна на автора й/, чиито послания, идеи и разбирания очевидно бяха одобрени и възприети от голяма част от тях.

Намирам за честно да споделя опасенията си, че отделни същностни моменти от нея и най-вече личните ми послания, заради които бях избрана от колегите, ще бъдат „взаимствани“ от кандидати участващи в настоящата процедура /както бе сторено при предходната от част от кандидатите/. *Оставям на всеки от колегите да даде оценката си за подобни действия на кандидатите и автентичността на идеите и посланията им, а оттам и на искреността на намеренията им .*

Основните принципни, лични идеи и разбирания, залегнали в предходната концепция, намирам за достатъчно актуални и към настоящия момент. Отстъпление в тази насока не бих могла да направя, а и би било израз на непоследователност и безпринципност от моя страна. Аз самата не бих се доверила на кандидат, който при едни и същи реалности същностно е променил позицията си по тях. За съжаление прегледа на изминалите четири години сочи, че

преобладаващата част от проблемите в институцията и в дейността на ВСС не само не са намерили своето разрешение, а са се развили и задълбочили.

Горното логично обяснява наличието в настоящото изложение, **наред с представянето на нови актуални теми стоящи на вниманието на прокурорите и обществото и актуализиране на теми застъпени и преди**, на отделни части от съдържание, близко или идентично с това в представената от мен през 2022 година концепция.

Съзнателно ще се постарая в изложението си и този път да избегна академичния стил на изразяване, както и използването на „лозунги“ и широко експлоатирани популистки тези /независимо дали могат да се възприемат като верни/, доколкото това е възможно, имайки предвид неизбежната употреба в концепцията на същностни понятия като справедливост, независимост, почтеност и други подобни.

Няма как да бъде избегнато обаче, излагането на няколко законоустановени, основополагащи и общоизвестни принципни постановки.

Съдебната власт в Република България е структурно и функционално обособена. Тя осъществява правосъдната функция на държавата и от това произтича необходимостта от гаранции за независимостта ѝ. Една от основните гаранции за тази независимост е правото ѝ сама да назначава, понижава, премества и освобождава от длъжност съдиите, прокурорите и следователите. За тази цел е създаден специфичен съдебен орган с точно определени административни и организационни правомощия, който не е правораздавателен.

Висшият съдебен съвет (ВСС) е висш колективен административен и кадрови орган на съдебната власт в Република България, установен с конституцията от 1991 г.

Правната рамка на структурата и правомощията на Висшия съдебен съвет се намира в Конституцията на Република България и Закона за съдебната власт.

Понастоящем, според актуалните относими изменения на Конституцията на Република България и ЗСВ, ВСС осъществява правомощията си чрез Пленум, Съдийска и Прокурорска колегия, като основните правомощия – по приемане на бюджета, управление на недвижимите имоти, избор на председателите на ВКС и ВАС и главен прокурор, определяне броя на съдилищата и прокуратурите, определяне на възнаграждението на магистратите, даване на становища по законопроекти и други са запазена компетентност на Пленума на ВСС. Дейността по оперативното управление на прокурорското и съдийското съсловие – конкурси, атестации, повишаване и преместване, дисциплинарни производства, определяне броя на съдебните служители и други са предоставени на съответните колегии.

Висшият съдебен съвет представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ, определя организацията на работата на съдилищата, прокуратурите и следствените органи и обезпечава финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване.

Начинът на структуриране на този орган е отражение на принципа за разделението на властите, като квотата от магистратите, представена в отделните колегии (т. нар. „професионална квота“) е и символно призвана да отстоява независимостта на съдебната власт, като в същото време пълноценно взаимодейства с квотата, избрана от Народното събрание.

Без всякакво съмнение е, че основната функция на съдебната власт е да защитава правата и законните интереси на гражданите, като гарантира качествено правосъдие. Непосредствената задача на Висшия съдебен съвет е да осигури условия магистратите да изпълняват професионално конституционната си функция по правораздаване, свободно от политически, икономически или от какъвто и да е друг характер натиск, като същевременно реагира адекватно в случаите на безспорно установено недобросъвестно и незаконосъобразно изпълнение на тази функция от страна на конкретно определен магистрат.

Колеги, изминаха повече от 30 години съдебна реформа, в които бяха предприети и реализирани както добри, полезни и действащи промени, така и бяха правени и продължават да се правят опити за „реформи“, чиято цел е да обслужват политически и/или икономически интереси.

Нямам съмнения, че съдебната реформа е необходима и трябва да продължат да се правят стъпки в тази насока. Личното ми разбиране, което ще прилагам, ако бъда избрана за член на ВСС в работата си като цяло и най - вече при заемане и отстояване на конкретни позиции по въпроси отнасящи се до тази реформа е, че крайната ѝ цел е изграждането на добросъвестна, компетентна и ефективно работеща система на съдебната власт, която да е способна да осигури реална защита на законните права и интереси на гражданите, при пълна равнопоставеност между тях, чрез бързо, ефективно, качествено и справедливо правосъдие.

Следва да се има предвид обстоятелството, че ВСС е колективно действащ орган, който в своя основен и разширен състав (Пленум) взима решенията си с мнозинство на присъстващите членове. Уверявам Ви, че от своя страна като евентуален бъдещ член на Съвета ще положа необходимите усилия и старание идеите и приоритетите, които ще изложа по-нататък в концепцията си, да бъдат споделени и възприети от останалите членове, и вашия глас да бъде чул.

Основните лични принципи, ценности и разбирания, които ще отстоявам в работата си са следните:

-да бъда независима, обективна и справедлива при вземането на решения;

-активно да търся и предлагам решения, след задължителното им обсъждане с професионалната общност, които намирам за полезни за българската съдебна система най-общо и в частност за постигане на оптимален баланс и подобряване на работата на всички звена в прокуратурата;

-да изказвам винаги ясно, аргументирано и достъпно позицията си като член на ВСС в две насоки:

- като оспорвам и се противопоставям винаги, когато е необходимо, на тези решения, които намирам за обществено неприемливи, неправилни, неефективни, несправедливи или уронващи престижа на съдебната власт, независимо от кого са поддържани и дали са подкрепени от мнозинството;
- като същевременно подкрепям и отстоявам винаги добрите, полезни, обосновани и ефективни решения, за които е необходим консенсус. В тези случаи ще бъде диалогична и ще работя за постигане на такъв консенсус;

-да проявявам нетърпимост към всякаква форма на попадане в зависимости от каквото и да е естество, като поддържам прозрачност в отношенията си със съдиите, прокурорите, следователите, представителите на обществени организации, на изпълнителната и законодателната власти, както и на медиите;

-да защитавам интересите на колегите, като проявявам уважение и съпричастност към проблемите на всеки един от тях;

-да се стремя да прилагам равни и обективни критерии към всички, без да допускам предпочитания или предубеденост към колеги или органи на съдебната власт по какъвто и да е признак – регионален, членство в съсловна организация, принадлежност към определено институционално ниво в системата, минали постижения и заслуги или необосновани субективни очаквания за кариерно развитие;

-да отстоявам независимостта, професионалната чест и достойнство на прокурорите като част от магистратската общност с ясното разбиране, че независимостта не може да служи като параван, зад който могат да се скрият безпринципност, неефективна дейност, отказ от отчетност, некомпетентност, неморални прояви и неуважение към отделните членове на обществото, на които всъщност е призвано да служи правосъдието. Към подобни прояви ще реагирам безкомпромисно, но като държа на обективно изясняване в детайли на фактите и обстоятелствата, имащи отношение към допуснатото нарушение и запазване, неуронване на честта и достойнството на всеки допуснал нарушение колега, в хода на една дисциплинарна процедура.

Наясно съм, че на всички ни е омръзнало да четем обширни концепции претендиращи да звучат изключително съдържателно и

компетентно по всички въпроси, но в същността си изпълнени с общи формулировки, заучени фрази, гръмки лозунги и често популистки обещания за решаване на проблемите. Ще се постарая да Ви спестя това, доколкото е възможно.

По - надолу ще изложа накратко, без претенции за каквато и да е изчерпателност, моите виждания за приоритетите в работата на Висшия съдебен съвет по някои от най-важните теми и дейности в правомощията на Прокурорската колегия и Пленума на ВСС. Ще изложа разбиранията си за най-същностните дефинирани от мен и колегите ми проблеми по определени теми, както и идеите ми за тяхното разрешаване.

Най-напред ще изведа две основни теми, които са основополагащи с оглед днешните реалности и следва да бъдат приоритет в работата на ВСС.

Причини за ерозията на доверието в прокуратурата и необходимост от възстановяване на институционалната почтеност и вътрешната независимост на прокурорите.

Прокуратурата заема ключово място в системата на правосъдието, тъй като чрез нейната дейност се гарантира защитата на обществения интерес и равенството на гражданите пред закона. Поради това общественото доверие в нейната независимост и безпристрастност не е въпрос единствено на публичен образ, а на основен елемент от легитимността на наказателното правосъдие.

През последните години натрупването на обществени съмнения относно възможни зависимости, неформални влияния и различни стандарти при упражняване на прокурорските правомощия постави въпроса не само за отделни случаи, а за устойчивостта на институционалните гаранции срещу злоупотреба с власт.

Публично известните обстоятелства около случаите „Осемте джуджета“, „Пепи Еврото“, „Мартин Божанов – Нотариуса“, а и други, очертаха рискове, свързани с възможното съществуване на неформални мрежи за влияние, използване на лични контакти и посредници при решаване на въпроси със значим обществен интерес, както и съмнения за различен достъп до механизмите на правосъдието.

Независимо от индивидуалната наказателно правна оценка на конкретните действия на отделни лица, която следва да бъде направена обективно и законосъобразно по конкретно водените наказателни производства, институционалният извод, който се налага е необходимостта от анализ на средата, която допуска подобни съмнения да възникнат и да се развият. Когато гражданите възприемат, че определени лица могат да получат привилегирован достъп до прокуратурата или до процесуални механизми, това подкопава самата идея за равенство пред закона.

Като особено съществен риск пред независимостта на прокуратурата се очертава възможността за вътрешна зависимост, при която професионалното развитие, административното израстване или оценката на магистрати могат да бъдат повлияни от фактори, различни от професионалните качества.

Кадровата политика на ВСС има ключова роля за формиране на институционалната култура. Когато назначенията и повишенията не са достатъчно прозрачни и предвидими, се създава риск от възприемане на системата като зависима от лични отношения и лоялности, а не от професионални стандарти.

Административната длъжност в съдебната система предполага не само управленски правомощия, но и повишена отговорност за защита на авторитета и независимостта на институцията и отделните прокурори.

При наличие на обективни обстоятелства, които пораждат основателни съмнения относно безпристрастността или възможен конфликт на интереси, органите на съдебното управление следва своевременно да използват всички предвидени в закона механизми за гарантиране на доверието в процесите.

ВСС следва да прилага еднакви стандарти към всички магистрати, независимо от заеманата длъжност. Именно равнопоставеността при оценката на поведението и отговорността е фундаментална за легитимността на съдебното управление.

Възстановяването на доверието изисква преминаване от модел на реакция след възникване на скандали към модел на превенция.

Необходими са - въвеждане на реална оценка на риска от конфликт на интереси и зависимости, по-високи стандарти при избор на административни ръководители, прозрачни и мотивирани кадрови решения, ефективна дисциплинарна практика при нарушения на професионалната етика, защита на магистрати, които сигнализират за натиск или неправомерно влияние, публичност и аргументираност на решенията на ВСС.

Ролята на бъдещия ВСС следва да е възстановяване на доверието чрез институционална промяна. Основната задача на ВСС не е да управлява прокуратурата чрез административна намеса в конкретни производства, а да създаде условия, при които всеки прокурор може да упражнява правомощията си независимо, професионално и отговорно. ВСС трябва да бъде гарант за това, че в съдебната система няма привилегирани магистрати, недосегаеми административни ръководители или неформални центрове на влияние.

Защото истинската независимост на прокуратурата не означава липса на контрол, а функциониране в среда на ясни правила, отчетност и равенство пред закона.

Най-големият риск за независимостта на прокуратурата към днешния момент, при съществуващите обществено-политически условия не е външният натиск, а вътрешната зависимост. Прокуратура, в която кадровото развитие, възлагането на дела или дисциплинарната практика могат да бъдат повлияни от неформални отношения, престава да бъде институция, основана на закона, и започва да функционира чрез лична лоялност. Основна задача на бъдещия ВСС следва да е възстановяване на доверието чрез прекъсване именно на тези механизми, защото без това всяка законодателна реформа ще остане формална.

Изборът на нов главен прокурор – първа стъпка към възстановяване на прокуратурата

Изборът на нов главен прокурор, наред с този на председател на ВАС / Върховен административен съд/ следва да бъдат определени като основен и най-важен кадрови приоритет на новоизбрания Висш съдебен съвет.

Изборът на нов главен прокурор не следва да бъде възприеман като поредната процедура по попълване на висша длъжност, а като възможност за възвръщане на нормалност в дейността на прокуратурата, за развитието на институцията и за възстановяване на общественото доверие в нейната независимост, професионализъм и безпристрастност.

Конституцията възлага на Висшия съдебен съвет да направи предложението за назначаване на главния прокурор, а мандатът на последния е седем години без право на повторно избиране. Именно продължителността и значимостта на този мандат налагат изборът да бъде извършен при най-високи стандарти за професионална компетентност, нравствена почтеност, независимост и доказана способност за институционално управление.

Предстоящият избор трябва да бъде различен от практиката, при която общественото внимание се концентрира преимуществено върху личността на кандидата, докато остават на заден план реалните проблеми на прокуратурата. Основният въпрос следва да бъде не само „кой да бъде главен прокурор“, а „какъв главен прокурор е необходим на прокуратурата в този момент и каква прокуратура очаква обществото от него“.

Новият главен прокурор трябва да бъде избран с ясното съзнание за състоянието на институцията. Прокуратурата не се нуждае единствено от промяна на върха. Тя се нуждае от възстановяване на вътрешната увереност на прокурорите, че професионалното им развитие зависи от техните качества и резултати, а не от лична близост, принадлежност към определен кръг или готовност да следват неформални зависимости.

Един от най-сериозните вътрешни проблеми е именно ерозията на усещането за професионална равнопоставеност. В една здрава прокуратура

прокурорът трябва да може да работи по делото си без да се страхува, че професионалната му позиция ще има последици за неговото кариерно развитие, когато тя не съвпада с очакванията на административен ръководител. Затова новият главен прокурор трябва да бъде преди всичко гарант на професионалната независимост на редовия прокурор, а не център на вертикална зависимост.

Публично известните случаи, свързвани с „Осемте джуджета“, „Пепи Еврото“ и „Мартин Божанов – Нотариуса“, поставиха пред институцията въпроса дали и в каква степен са съществували неформални мрежи за влияние около отделни магистрати и структури.

Не е работа на главния прокурор да предreshава наказателни производства или да заменя компетентните разследващи органи. Но е тяхно задължение да направят необходимите институционални изводи.

Тези случаи трябва да бъдат разглеждани не само като отделни криминални сюжети, а като тест за устойчивостта на вътрешните механизми на прокуратурата срещу зависимости.

Новият главен прокурор следва ясно да заяви, че в прокуратурата няма да има „право на близост“, „право на достъп“ или „право на услуга“, произтичащи от неформални отношения. Единствената легитимна връзка между прокурора, гражданина и държавата трябва да бъде законът.

Една от най-съществените задачи пред новия главен прокурор трябва да бъде промяната в управленската култура. Главният прокурор трябва да упражнява своите конституционни и законови правомощия така, че да гарантира единство в прилагането на закона, но без да превръща йерархичната структура на прокуратурата в система на лична зависимост.

Необходим е модел, при който:

- административните ръководители носят реална управленска и професионална отговорност;

- решенията, които засягат кариерата на магистратите, са мотивирани и проверими;

- разпределението и движението на делата са максимално прозрачни;

- прокурорите имат реална възможност да изразяват професионално несъгласие без риск от репресия;

- сигналите за неправомерен натиск се разглеждат незабавно и независимо;

- административната власт не се използва като средство за възнаграждаване на лоялност или санкциониране на независимост.

Затова и най-важният критерий за новия главен прокурор не следва да бъде неговата публична реторика, а готовността му да промени онези вътрешни механизми, които пораждаат усещане за зависимости.

Това предполага още в началото на мандата да бъде извършен цялостен институционален анализ на прокуратурата, включващ:

- кадровото развитие на магистратите и критериите за повишаване;
- ролята и начина на функциониране на административните ръководители;
- дисциплинарната практика;
- натовареността и разпределението на делата;
- механизмите за възлагане и контрол на досъдебните производства;
- сигналите за натиск върху прокурори и следователи;
- конфликтите на интереси и рисковете от нерегламентирани контакти;
- ефективността на вътрешния контрол;
- причините за продължително неприключване на дела с висок обществен интерес.

Този анализ не трябва да бъде формален отчет, а основа за публична програма за промяна, изпълнението на която да бъде периодично отчитано.

Убедена съм, че има една област, в която новият главен прокурор /макар реалните кадрови правомощия да са у ВСС/ може реално да промени институционалната култура, това е кадровата политика. Прокуратурата трябва да изпрати недвусмислен сигнал, че професионалното развитие се основава на знания, резултати, почтеност и способност за независимо упражняване на прокурорската функция. Необходимо е да бъде преодолян моделът, при който административната лоялност може да бъде възприемана като по-значима от професионалната компетентност.

В тази посока новият ВСС следва да бъде особено активен чрез своите кадрови правомощия. Изборът на главен прокурор и последващите кадрови решения трябва да бъдат част от една обща политика за възстановяване на професионалните стандарти, а не отделни процедури без връзка помежду си.

Предстоящият избор ще бъде и тест за самия нов ВСС - да бъде избран не „удобния“, а независимия главен прокурор

Най-голямата опасност е изборът да бъде сведен до предварително формирано мнозинство и политическа или институционална подкрепа за определен кандидат, както се е случвало преди. Затова процедурата трябва да бъде максимално прозрачна, състезателна и основана на предварително заявени критерии.

ВСС следва да оцени не само професионалната биография на кандидатите, но и:

- тяхната способност да управляват независима институция;
- отношението им към вътрешната независимост на прокурорите;
- готовността им да прекъснат неформални зависимости;
- професионалната им почтеност;
- отношението им към дисциплинарната и кадровата отговорност;

-способността им да защитават прокуратурата от неправомерен външен натиск, без да я превръщат в институция без вътрешен контрол.

Убедено вярвам, че изборът на нов главен прокурор може да бъде първата и най-важна стъпка към промяна, но не може да бъде самата промяна. Една институция не се реформира единствено чрез смяна на нейния ръководител. Ако останат същите кадрови зависимости, същите управленски практики и същата култура на вътрешна лоялност, всяка персонална промяна постепенно ще бъде неутрализирана от системата.

Именно това следва да бъде основният критерий при избора на новия главен прокурор: не неговата близост до определени среди, не способността му да концентрира власт, а способността му да разгради зависимостите, да възстанови професионалната автономия на прокурорите и да превърне прокуратурата от вертикално управлявана структура в модерна, независима и отчетна институция на правовата държава, *която категорично следва да остане неделима част от Съдебната власт.*

Кадрова дейност на ВСС

Ефективното правосъдие преди всичко се основава върху достатъчния, качествен и квалифициран човешки ресурс. Високите професионални умения и почтеността на магистратите имат комплексно значение за отговорната обществена роля на съдебната власт, тъй като са предпоставка за самото функциониране на съдебната система, с оглед необходимостта от качествено изпълнение на задълженията на съдиите, прокурорите и следователите. Считам, че т.нар. „човешки фактор“ е решаващ за постигане на заложените цели.

1.Избор на административни ръководители. Назначаване на заместници на административни ръководители

Важен елемент на кадровата дейност на Висшия съдебен съвет е изборът на административни ръководители. Нееднократно Европейската комисия (ЕК) е отбелязвала в докладите си, че ВСС поражда проблеми, отнасящи се до невъзможност на този орган да брани съдебната независимост и почтеност, като произвежда непрозрачни назначения. Това се отнася в най-голяма степен за назначението на ръководители в системата. Действащият ВСС според мен, а и според общото мнение на колегите не положи достатъчно усилия за преодоляване на този проблем.

Напротив, особено в последните три години този проблем се задълбочи и изроди, като бяха произведени по инициатива или с участието на продължително заемащия длъжността и.ф. главен прокурор множество непрозрачни и неприемливи кадрови решения,

основаващи се изцяло на лични отношения, приятелства и зависимости. Прокуратурата на практика беше превърната в институция управлявана, както на върха, така и в прекалено много органи от по-ниските нива от т.нар. „вечни и.ф.“

А трябва да е ясно, че необходимостта нещо същностно да се промени в този план се дължи не толкова заради критиките отвън, колкото заради потребността от повече справедливост за тези, които работят в съдебната система и в крайна сметка заради основателните очаквания на гражданите и обществото за по-ефективно, смислено, справедливо и убедително правораздаване. Това зависи и от човешкия фактор, а изборът на административни ръководители има отчетливо значение за поддържането на мотивацията на работещите в системата или напротив – за демотивацията им.

Изказванията на членовете на Прокурорската колегия /а много често - липсата на такива/ и техните решения не винаги бяха достатъчно прозрачни и мотивирани, а често и не съдържаха данни за качествата на кандидатите, което създаваше съмнение за предварителна договорка сред членовете на колегията или за необходимост от предварително одобрение на кандидата. Всъщност последното съмнение, доведе по естествен път в годините до намаляване на кандидатите за административни ръководители. Стигна се до множество „конкурси“ с един кандидат, а сигналите които те излъчваха, никак не бяха добри.

Основният проблем е в усещането у магистратите за безпринципност, липса на прозрачност и яснота при вземането на решения в тази сфера.

В чл.169, ал.1 и ал.2 от ЗСВ принципно законът предвижда, че за административен ръководител и за заместник на административен ръководител може да бъде избран прокурор от съответната или по-горестояща прокуратура. Като изключение от това правило е допусната възможност да бъде назначен магистрат от по-ниско ниво на орган на съдебната власт, който отговаря на останалите изисквания.

През мандата на сега действащия ВСС, станахме свидетели как „изключението“ всъщност се превърна в правило, каквито основателни опасения съществуваша.

И ако при избора на административни ръководители, все пак се изисква ВСС да обоснове решението си за „изключителността“ на избрания в разрез с основното правило кандидат, то при назначаването на заместници на административен ръководител мотивите въобще и не бяха чувани.

Сред професионалната общност широко битува усещането, че на практика съществува „квота“ за повишаване на магистрати в по-висока длъжност не чрез участието им в конкурс, а чрез заобикалянето му – с назначаването им за заместници на адм. ръководители.

Действително една част от тези назначения, биха могли обективно да бъдат обосновани с оглед съблюдаване на принципа за екипност в управлението и безспорната необходимост и полезност от прилагането му, за да бъде успешно ръководен един орган. За съжаление в преобладаващата част от назначенията именно на заместници, *прежде споделената обоснованост трудно би могла да бъде провидяна, защото на практика липсва.*

Широко се коментира сред колегите, че немалка част от последните назначения, всъщност не са избор на самите административни ръководители, а са им били наложени от горестоящите такива, а и от членове на все още действащия ВСС с изтекъл мандат.

Категорична съм, че тези практики следва да бъдат прекратени, а при постъпване на подобни сигнали следва ВСС да реагира безкомпромисно с механизмите на дисциплинарната дейност, с които разполага.

Горе споделеното не означава, че не са налице примери за сполучливи кадрови назначения, на стойностни колеги както за административни ръководители, така и за заместници, при които е следвано именно изключението от правилото

Личната ми позиция обаче е, че това не бива да служи като оправдание за безпринципно прилагане „по правило“ на изключението. Именно такава позиция смятам да съблюдавам в работата си, ако бъде избрана за член на ВСС.

Във връзка с този негативен аспект от кадровата дейност на ВСС намирам за нужно да споделя подкрепата си за разумни, добре премерени законодателни промени, позволяващи преценка на част от приетите от ВСС решения за избор на административни ръководители и заместници /т.нар. „мек“ ветинг/.

Естествено не бива да се стига до „тричане“, „лов на вещици“, проява на необективност и безпринципност при отмяна на подобни решения /ако въобще се приеме законодателна база, която да го позволява/, защото това би означавало, че новия ВСС не се различава в действията си от стария, а заявките за същностна промяна в дейността са просто декларации, с които са били заблудени колегите. Не бих позволила с личните си решения излъчване на подобни сигнали.

Разбира се проблемите не трябва просто да се сочат, което е полесното, а да се мисли върху идеи за преодоляването им.

Следва да бъде извършен анализ, въз основа на който да се определят ясни критерии за преустановяване на практиката за трансформиране на щатни бройки за редови магистрати в такива за заместници, когато не е налице защитима, обективна необходимост от това. Там, където поради порочната досегашна практика на ВСС се е

стигнало до прекомерен брой заместници в определен орган, броя им следва да бъде редуциран. Предлагам като обективен критерий да се постави: числово съотношение между брой редови магистрати и броя на заместниците. Разбира се съществуват органи с малък брой магистрати, при които следва да бъде приложен индивидуален, но отново еднакъв спрямо всички тях подход.

На следващо място намирам за необходимо, чрез съответни законодателни промени, *на прокурорите по подобие на съдиите, да бъде дадена възможността да предлагат кандидат за административен ръководител и заместник на административен ръководител, и да изразяват мнението си за предложен такъв посредством становище на „Общо събрание на прокурорите“ от съответната структура,* институционализирано в разпоредбата на чл.37 от ЗСВ по отношение избора на членове на комисиите по атестиране и конкурси към Апелативните прокуратури. Макар законът да не придава на общото събрание на прокурорите качеството на своеобразен орган на самоуправление, както е при съдиите, действащите нормативни разрешения ясно показват, че е заложена идеята колективите да бъдат един от източниците на преценка кой и дали да бъде избран на пост, имащ отношение към определянето на условията за работа и развоя на кариерата на всички останали. Затова и считам, че подобна промяна е възможна и необходима.

Така всеки член на ВСС при провеждане на процедурата, ще има възможността да се убеди в това доколко кандидатите се ползват с авторитет пред колегите си и кой от тях е спечелил тяхното уважение, и да съобразят вота си именно с интересите на колектива. Защото добрият микроклимат в една институция е гарант за спокойна и удовлетворяваща магистрата работа.

На следващо място ВСС отново е този орган, който следва с действията и решенията си да даде увереност на магистрати, издигнали сами кандидатурата си за ръководители, в конкурсна процедура с друг кандидат, издигнат от по-горестоящия ръководител или от Министъра на правосъдието, че няма да приемат по подразбиране, че по-подходящата кандидатура е някоя от институционално предложените.

Всички тези проблеми естествено генерират напрежение и недоволство в системата. Ето защо е от изключително значение бъдещият състав на Висшия съдебен съвет да внесе качествена промяна в кадровата си политика за избор на административни ръководители. В частност, отговорност именно на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет и всеки неин член е недвусмислено да демонстрира и излъчва ясни сигнали, че изборът на административни ръководители не е плод на предварителна уговорка или упражнено влияние, а е осъществен след обсъждане и запознаване с качествата на кандидатите, техните идеи за управление и при

зачитане на становището на работещите в съответния орган. По този начин сред прокурорската общност ще се създаде доверието, че изборът е обективен и това ще стимулира повече кандидати да се явяват в процедурите по избор на административни ръководители, което в условията на реална конкуренция ще доведе до възможност за избор на мотивирани, почтени, квалифицирани, добросъвестни и независими магистрати, които имат безспорен авторитет сред колегите си, за ръководители на отделните прокуратури.

Ако бъде избрана за член на ВСС, ще работя именно за това. Последователната политика на ВСС в тази посока би допринесла изключително много за авторитета и би повишила доверието в работата на колегията.

2. Конкурси за повишаване в длъжност и преместване на магистратите. Командироване

На всеки един магистрат следва да бъде осигурена възможност за ритмично, предвидимо и справедливо кариерно израстване.

Понастоящем това не е така. През последните четири години не беше проведен и приключен успешно нито един конкурс за повишаване в Окръжните и Апелативните прокуратури. Отчетлив проблем е, че част от свободните щатове бяха трансформирани в такива за заместници /без обективна необходимост от това/ за да послужат за реално повишаване без конкурс на определени магистрати.

Измененията в ЗСВ от 2016 г. доведоха до цялостна промяна на реда и организацията на конкурсите за повишаване в длъжност и преместване на съдия, прокурор и следовател и избор на административни ръководители.

Една от основните промени беше, че от реда за провеждане на конкурсите за повишаване и преместване отпадна събеседването /неодобрявано от голяма част от колегите като форма на своеобразен нежелан изпит за проверка на знанията им/. Основен мотив за отпадането му беше, че оценката на качествата на магистрата следва да се основава единствено на показаните професионални умения в хода на професионалното му развитие. Последното следваше да бъде осигурено и гарантирано, с оглед извършената промяна в концепцията за атестиране.

По никакъв начин не беше съобразено обаче, че на предстоящите „нови“ конкурси се явяват кандидати, както с изготвени по новия ред атестации, така и такива с „актуални“ към обявяването на конкурсите периодични атестации, изготвени по преди действащата система за атестиране. Т.е. създаде се неравнопоставеност между участниците в

конкурсите. Наред с това, с отпадането на събеседването, като елемент от конкурса отпадна и установения ред веднага след приключването му, в присъствието на участника всеки един от членовете на конкурсната комисия да нанесе в отделен протокол крайната си оценка за притежаваните от него качества. Така на практика се гарантираше една прозрачност, която липсва при провежданите в момента конкурси. Споделяното от широк кръг от колегите усещане е, че липсва прозрачност, яснота и обоснованост относно мотивите, поради които всеки един член от конкурсната комисия е поставил своята оценка за отделен участник. *Самите правила оставят усещането, че в крайна сметка окончателното класиране преди обявяването му подлежи на „нагласяване“ и „пренареждане“ в резултат от лобиране и упражняване на субективни влияния в полза на определени кандидати.*

Личното ми мнение е, че премахването на „събеседването“ като елемент от конкурсната процедура беше неправилно и има поле за размисъл и обсъждане дали това законодателно разрешение да не бъде преоценено. Намирам, че елемент от конкурсната процедура като „събеседване“/„интервю“ с всеки един участник, който категорично не следва да придобива формата на устен изпит по материално и процесуално право, а по скоро на свободен разговор и без същият да е от водещо значение за формиране на крайната оценка, би бил полезен и би помогнал за изграждане у комисията на лични и реални представи за комуникационните умения, нагласите и способността му да изгражда и защитава тези. В крайна сметка да не забравяме, че с оглед изпълнение на задълженията си, прокурорът участва в съдебната фаза на наказателното производство, където публично и устно защитава обвинителната теза, като през цялото му протичане комуникира с широк кръг от лица с различни функции и роли в същото. Безспорно такива умения следва да притежават и съдиите и следователите.

Наред с това трябва да се помисли и за мерки, създаващи гаранции за обективност на оценяващите в конкурса. В тази насока може да се работи върху предложението за въвеждане на относителна тежест на критериите, които се съобразяват при оценяване, /аналогично на тази придадена на критериите за атестиране/, за да се гарантира прозрачност при вземане на решения.

От прегледа на организираните и проведени от ВСС до момента по новия ред конкурси като основен проблем се очертава тяхната продължителност. Не е нормално един конкурс за повишаване, независимо от броя на участниците в него да протича повече от две, а дори и три години.

Същевременно конкурсните процедури за първоначално назначаване и за младши магистрати, които чисто нормативно протичат по по-усложнена процедура се развиват и приключват в разумен времеви

диапазон, което не кореспондира с невъзможността за по-бързо и законосъобразно провеждане на конкурсите за повишаване и преместване.

В тази връзка считам за уместно въвеждането в закона на разумни дисциплиниращи срокове, в които един конкурс да следва да приключи от момента на обявяването му до неговото финализиране с класиране на участниците. Смятам да работя активно в тази насока.

Тази неприемлива продължителност на конкурсите за повишаване не позволява своевременно обезпечаване на съответните органи на съдебната система с необходимите им кадри и затруднява нормалното осъществяване на правораздаването.

Като алтернатива на конкурсите обаче се появи активното командироване - често продължаващо с години /когато е на незаета щатна длъжност и е по стария ред/, с което на практика у магистратите се създаде усещането, че се заобикаля конкурсното начало. Проблем е и отсъствието на подробни, ясни и предвидими условия и гаранции, при които се предпочита и командирова точно определен магистрат. Намирам за удачно в тази връзка да бъдат въведени законодателно обективни критерии, по които при съществуваща обоснована необходимост за командироване от по-ниско в по-високо ниво в системата да се определя конкретен магистрат. Като такива за колегите прокурори бих предложила: да бъде командирован този магистрат с най-продължителен стаж в органа, от който се извършва командироването, който е придобил статут на несменяемост, не му е налагано през последните три години дисциплинарно наказание по чл.308 ал.1 от ЗСВ, има комплексна оценка „Много добра“ от последното си атестиране и чиито показатели за предходната година по основните негативни критерии за прокурорската дейност /оправдателни присъди, върнати дела и отменени актове/ са под средните за страната. Считам, че по този начин би се постигнала прозрачност, обективност, справедливост и предвидимост при използването на този институт. *Категорично съм на мнение, че употребата му трябва да е изключение, а не да бъде използван за заобикаляне на установения режим за кариерно израстване, а и за създаване на вътрешно зависими магистрати.*

Друг проблем, очертал се при кадровата дейност на Прокурорската колегия на сега действащия ВСС, който следва да бъде преодолян е несвоевременното обявяване на конкурси за преместване на магистрати от един в друг орган, на едно и също ниво в системата. Следва от страна на ВСС да се проявява по-голяма гъвкавост и експедитивност при обявяването на тези конкурси, особено що се отнася до районните нива, тъй като при тях това се явява особено ефективно средство за запълване на освободените след конкурсите за повишаване места.

На последно място по темата – конкурси споделям виждането си, че е дошъл моментът, като начин за разрешаване на по-голяма част от дефинираните по-горе проблеми да започне широка дискусия сред

професионалната общност за децентрализиране на конкурсите за повишаване и преместване. Организирането на конкурси по апелативни райони, за определен орган в по-голяма степен би удовлетворило нуждите от своевременно задоволяване на кадровите потребности на органите по места и ще ускори значително възможността за кариерно израстване на магистратите. Същевременно по този начин биха отпаднали в значителна степен произтичащите от тромавите централизирани конкурси негативи, свързани с командироването и дисбалансите в натовареността, до които често произволното прилагане на този институт води.

Очертаните проблеми болезнено стоят в основата на скептицизма и усещането у отделните магистрати за липса на реални перспективи за кариерно развитие, затова ще положи усилия за повишаване доверието на колегите в конкурсите за назначаване и повишаване на магистрати, и тяхната ефективност в установяването на позитивен кариерен подбор. Особено важно е със своите решения прокурорската колегия да не оставя никакво съмнение, че назначаването и повишаването на прокурори и следователи се основава само и единствено на обективни критерии в съответствие с изискванията на закона.

Следва новият ВСС да работи и за изграждане на ясна дългосрочна политика на планиране на развитието на човешките ресурси в съдебната система, за да има ясна визия и перспектива за състоянието на кадровия потенциал в системата.

3.Атестиране

Атестирането е сложна и деликатна материя, поради което същата през годините е била обект на различни опити, да бъде приведена в съответствие с нуждите и очакванията на професионалната общност и обществото.

Изцяло нова уредба в ЗСВ тази материя получи през 2016г., а през 2020г. бяха извършени изменения в същата. Пленумът на ВСС от своя страна съгласно чл.209б от ЗСВ прие Наредба за показателите и методиката за атестиране и критериите за отчитане на натовареност на прокурорите и следователите и на Административните ръководители и техните заместници, публикувана в ДВ бр.21 от 10.03.2017г.

С приемането на тази нова концепция за избор на членове на КАК от Общите събрания на ВКП и ВАП, а на ПАК от събранията на апелативните и окръжните прокуратури – на колеги с висок професионализъм, признат авторитет и морал, бяха повишени гаранциите, че прокурорите ще бъдат оценявани по достойнствата на своята работа, по единни критерии, прилагани от най-добрите и признати от колегите си професионалисти.

С Наредбата бяха въведени качествени и количествени ориентири за измерване на квалификацията и професионалната компетентност на прокурорите и следователите, разделени на общи и специфични критерии и допълнителни критерии за Административни ръководители; методи за атестиране и диференциране на правомощията на КАК и на постоянните атестационни комисии към Апелативните прокуратури.

Считам, че в така действащата Наредба са обхванати изчерпателно и професионално показателите, реда и начина на оценяване и критериите, за да може да се изготви една обективна оценка на професионалните и нравствени качества на прокурорите и следователите, въз основа на които следва да се извършва и повишаването в длъжност и ранг, така че да се гарантира високо качество на правосъдието, вдъхващо доверие в обществото. В подзаконовата правна регламентация намират отражение и идеите на законодателя за нов подход при оценяването, насочен към самите атестирани - прокурори и следователи.

Като прокурор, който и понастоящем е член на ПАК при Апелативна прокуратура гр. Пловдив и прилага така съществуващата нормативна и поднормативна база считам, че същата е на добро ниво и добросъвестното й, точно, задълбочено и професионално прилагане при изготвянето на всяка една отделна атестация, като краен резултат обезпечава прозрачна, обективна и справедлива оценка за професионалните и нравствени качества на всеки атестиран. Разбира се от изключително значение е да се спазва срокът, разписан в Наредба № 2/2017г., а именно три месеца от получаване на преписката по атестационната процедура. Естествено, проблеми съществуват, но има и резерви за тяхното преодоляване.

Продължава да съществува обаче за съжаление тенденцията към формализъм при провеждане на атестирането и „уравниловка“ при поставяне на оценките по отделните критерии, и крайната обща оценка от атестациите. На практика повече от 90 % от прокурорите са с оценка от атестацията „Много добра“, въпреки различията в количеството и качеството на положения от тях труд. Това е крайно демотивиращо за наистина обективно „много добре“ работещите колеги, чиято словесна оценка в крайна сметка се оказва еднаква с тази на колеги, които по-посредствено са изпълнявали задълженията си през атестирания период. За съжаление няма как и в процеса по атестиране да бъде избегнат субективния, човешкия фактор. Истината е, че много често членовете на ПАК към Апелативните прокуратури, макар добросъвестно, но неправилно и криворазбрано следвайки максимата „Не вреди!“ допускаме недостатъчна прецизност при определяне на оценките по отделните критерии и общата крайна оценка.

Тук е и основната и важна роля на централизираното атестиране от съответните комисии по атестирането и конкурсите към колегите на ВСС.

Не само формално да разглеждат и възприемат изготвените от ПАК атестации, а при необходимост да коригират същите съобразявайки ги с установените от практиката по атестиране единни за цялата страна критерии, и резултати от прилагането им. Същите няма как да са известни на ПАК по места, тъй като работата на КАК към ВСС е с национален мащаб, а тази на ПАК – с регионален.

Личното ми мнение е, че основните резерви за постигане на обективни и справедливи оценки от атестирането и избягването на т.нар. „уравниловка“, са в изключително точно и прецизно поставяне на цифровите оценки по всеки един от общите и специфични критерии за атестиране. Това ще позволи при участие в състезателна процедура, каквато е един конкурс за повишаване в длъжност и преместване, макар и в рамките на една и съща словесна обща оценка от атестирането – примерно „Много добра“ да се прави обективно разграничение, между нивото на атестираните – този с цифрова оценка „4,50“, този с оценка „4,75“ и колегата с оценка „5.00“, което да намери отражение при поставянето на оценка по този показател на кандидата в конкурса, и респективно така обективно да повлияе при класирането.

При сега действащата уредба на Конкурсите в съдебната власт атестирането е в основата на кариерното развитие на магистратите. Поради това е от изключително значение процедурата по атестиране и резултата от него да представлява една справедлива оценка на професионалните качества и почтеността на магистрата, основана на принципите на законност, равнопоставеност, обективност и прозрачност. Това определено ще доведе и до значително повишаване на доверието в конкурсното начало при преместване и повишаване на магистратите.

Дисциплинарна дейност на ВСС

Дисциплинарната дейност на ВСС се осъществява в разглеждане на две групи нарушения - професионални и морални. Тя е едно от най-мощните средства за въздействие върху правния статус на съдията, прокурора и следователя, като може да доведе и до неговото уволнение като крайно средство. Затова същата следва да се упражнява изключително добросъвестно, внимателно и премерено.

Последните изменения в Закона за съдебната власт, насочени към повишаване на ефективността на дисциплинарната дейност, заслужават положителна оценка. Особено значение имат въвеждането на по-ясни и кратки срокове за произнасяне, разширяването на възможностите за институционален контрол и съдебно обжалване, както и предоставянето на правомощие на министъра на правосъдието да иска временно отстраняване на административен ръководител при наличие на образувано дисциплинарно производство при предвидените в закона предпоставки.

Тези промени следва да се разглеждат не като ограничаване на независимостта на магистратите, а като необходим баланс между независимост и отчетност. Независимостта не означава недосегаемост, а отговорност без външен натиск и без вътрешни зависимости.

Особено важен е институтът на временното отстраняване. Той не представлява предварително дисциплинарно наказание и не предreshава въпроса за вината. Неговата функция е превантивна – когато са налице конкретни основания да се предполага, че продължаването на изпълнението на длъжността може да затрудни събирането на доказателства, да повлияе върху подчинени магистрати или служители или по друг начин да застраши нормалното протичане на дисциплинарното производство, законът трябва да предоставя ефективен механизъм за временно отстраняване.

Именно поради това актуалния казус с направеното от Министъра на правосъдието искане за временно отстраняване по конкретно дисциплинарно производство на административния ръководител на Софийската градска прокуратура представляваше важен тест за приложението на новата уредба. Същото не беше уважено, след отлагане на произнасянето.

Без да се предreshава дисциплинарната отговорност на конкретния магистрат, този случай поставя принципния въпрос дали механизмът за временно отстраняване ще бъде прилаган реално и своевременно, когато са налице законовите предпоставки, или ще се превърне във формална възможност, чието практическо действие се обезсмисля чрез забавяне и формализъм. Особено съществено е, че действащата уредба предвижда кратък срок за произнасяне на колегията по такова искане, който не беше спазен.

Българското общество е изключително чувствително към онези магистрати, които не изпълняват компетентно и добросъвестно преките си задължения и нарушават етичните правила. Такава чувствителност задължително следва да съществува и в самата система, сред нас магистратите.

Същевременно следва да сме наясно, че правораздаването като дейност по дефиниция поражда много врагове. За това всеки дисциплинарен казус следва да се изяснява изключително детайлно и задълбочено, за да не се допусне необоснована институционална репресия срещу колега.

Личното ми разбиране е, че магистратите също са хора и е възможно, и нормално да допускат грешки. Много е важно да се прецени обаче, дали едно поведение, квалифицирано като нарушение, представлява инцидентна проява в живота и дейността на магистрата, или е негов начин на живот и работа. Едва тогава, след внимателна преценка на тежестта на

нарушението, следва да бъде преценена нуждата от налагане на наказание и да бъде премерен неговия вид и продължителност.

Новият ВСС следва да превърне дисциплинарната дейност в предвидим, справедлив, бърз и еднакво приложим механизъм за защита на професионалната почтеност на съдебната власт. Това означава еднакви правила за всички, ясни мотиви за всяко решение, спазване на законовите срокове и недопускане нито на репресивна дисциплинарна практика, нито на пасивност при сериозни съмнения за нарушения.

Само справедливото наказание или справедливия отказ такова да бъде наложено, биха излъчили към самите магистрати, а и към обществото правилните сигнали.

Бюджетна дейност на ВСС

В Конституцията на Република България /чл.117 ал.3 / е разписано, че съдебната власт има самостоятелен бюджет. Доброто, прозрачно и ефективно управление на бюджета на съдебната власт е гаранция за нейната независимост. Достатъчността на финансовите средства в този бюджет и правилното им разходване, са важни условия за осигуряване на нормалното функциониране на органите на съдебната власт и осъществяване качествено, и в пълен обем изпълнение на функциите им.

За съжаление, не следва да се отминава фактът, че ежегодно при обсъждането и приемането на бюджета, изпълнителната и законодателната власт упражняват съществено влияние върху този процес, и предложеният бюджет често търпи необосновани корекции, в насока ограничаването му до по - нисък размер. Очевидни са опитите чрез бюджета да се упражнява недопустима намеса в работата на съдебната власт, като по този начин се застрашава независимостта ѝ. Ако бъде избрана за член на ВСС твърдо ще се противопоставям на тези опити като изразявам ясно позицията си, както при приемането на проект за бюджета на съдебната власт, така и при отстояването му пред Народното събрание.

От години се правят неуспешни до момента опити за *преминаване от т.нар. „историческо“ към „програмно/проектно“ бюджетиране. Следва стъпките в тази насока да продължат, поради безспорните позитиви от един такъв подход - за програмно ориентиран към резултатите бюджет в съдебната система и неговото разходване, при който с по-малък ресурс биха се постигнали по - добри резултати.*

Трудови възнаграждения на магистратите

Убедено вярвам, че всеки магистрат и съдебен служител трябва да получава достойно и справедливо възнаграждение за труда си. В обществото следва трайно и стабилно да бъде изградена нагласата, че

трудът на магистрата е високо квалифициран, високо отговорен и полезен за обществото, поради което следва да бъде и подобаващо високо заплатен. И трябва да престанем да се оправдаваме за това.

Държавата ни, за жалост неизменно се намира според всички проучвания и класации, сред държавите-членки на ЕС, в които има най-засилено усещане за наличието на корупция. Същевременно във всички изследвания, касаещи съдебната система, се правят категорични заключения, че ниските заплати създават предпоставки за корупция.

Неопрровержимо вярно твърдение е, че основната антикорупционна мярка е доброто заплащане.

На фона на непрекъснато повишаващите се обществени очаквания за ефективност, прозрачност, качество и справедливост на дейността на органите на съдебната власт в Република България, с оглед достигане на нивото на останалите страни членки на ЕС, следва да се отстоява и наложилата се положителна тенденция от последните години за повишаване на възнагражденията на магистратите и съдебните служители.

Следва ясно да се заяви също така, като бъде изоставен фалшивият срам да се говори по темата, че тези възнаграждения следва да се повишават не просто за поддържането им в съответствие с инфлационните процеси, а поради факта, че същите продължават да са по-ниски от тези във всички държави членки на ЕС, а и в страни извън него. Разбира се, съдебната власт не е изолирана от реално съществуващата в страната, а и в света финансово-икономическа обстановка и е логично това дължимо повишаване, да е съобразено с възможностите на държавния бюджет.

Особено внимание по темата заслужава последната законодателна промяна, с която възнаграждението на младшите съдии, прокурори и следователи се обвързва пряко с възнаграждението на народните представители. Считам, че подобно обвързване поставя въпроси относно съответствието му с принципа на независимост на съдебната власт. Възнаграждението на магистратите не следва да бъде поставяно в зависимост от решение на орган, който е носител на законодателна власт и сам определя собственото си възнаграждение. Така се създава институционална връзка, при която промяната в доходите на магистратите може да бъде пряко обусловена от волята на политически орган.

При действащата до промяната система законът използваше обективен икономически критерий - статистически показател, свързан със средното възнаграждение в бюджетната сфера, който беше заменен с величина, зависима от решение на политически орган. Поставя се въпросът, ако народните представители намалят или замразят собствените си възнаграждения, това автоматично може ли да намали, блокира или забави актуализацията на възнагражденията на магистратите.

В тази връзка считам за правилно сезирането на Конституционният съд по темата, който се надявам да извърши задълбочена преценка за съответствието на новата уредба с принципите на разделение на властите, независимост на съдебната власт и гарантиране на необходимите материални условия за нейното функциониране.

Възнагражденията винаги са били чувствителна тема, както за магистратите, така и за обществеността. Намирането на справедлив подход за определяне на възнагражденията, се оказа труден въпрос за разрешаване както за настоящия, така и за предходните състави на ВСС.

През последните години, като отчетлив проблем се очерта оформилата се постепенно, значителна разлика /т.нар. „ножица“/ във възнагражденията между първоинстанционен и върховен магистрат. Прилаганата през последните години практика за увеличение на работните заплати с еднакъв процент върху основното възнаграждение за съответната длъжност, естествено доведе до тези големи разлики.

Принципното ми разбиране е, че тенденцията за увеличаване на „ножицата“ между възнагражденията следва да бъде прекъсната и ограничена до разумни предели. Категорична съм, че това не следва да се случи посредством „замразяване“ на възнагражденията на по-високите нива, още по-малко намаляването им. Подобен подход не е в интерес на никого, включително на колегите от районните нива, които обективно се явяват най-засегнати от „ножицата“.

Считам, че ключът за разрешаване на въпросът с възнагражденията, е в намирането на баланс между интересите на отделните нива и постигане на консенсус по темата. Желаният баланс според мен, може да бъде постигнат при правилното съчетаване, с подходящо и икономически обосновано финансово изражение на показателите: инстанционно ниво на упражняване на дейността, годините прослужено време и придобит ранг.

Струва ми се разумно като идея /без да претендирам за авторството и новаторството ѝ/, да бъде определен и възприет като база за формиране на възнагражденията, един обективен критерий /основа/ – най-ниска или най-висока заплата и тези на останалите инстанции, да бъдат определени в справедливо процентно съотношение от него. Така при актуализация на това служещо като основа възнаграждение няма да се получава прогресираща разлика в заплащането между отделните нива.

Категорична съм, че ВСС следва да се противопостави с всички възможни средства на идеите за отпадане или намаляване на размерите на допълнителното възнаграждение за прослужено време /чл.219 от ЗСВ/, както и на това относно предвиденото обезщетение при напускане на системата /чл.225 ал.1 от ЗСВ/. Последните са предоставени като компенсация за това, че с оглед критериите за несъвместимост, магистратите търпят негативи от ограничението, да не полагат друг

труд докато са в системата /освен упражняване на преподавателска и земеделска дейност/, а не са незаслужени привилегии, каквито внушения се правят.

Друга лично моя идея, която споделям отново и ще положа усилия за законодателната ѝ реализация, ако бъде възприета от широк кръг от магистратите, е за законодателно уреждане на положение, според което всеки магистрат, който е прослужил 15 години стаж на една и съща длъжност /на едно и също институционално ниво в системата/, който е преминал през изискуемите две периодични атестации, приключили с комплексна оценка „Много добра“ за дейността му, и който няма налагано през последните 5 години дисциплинарно наказание по чл.308 ал.1 от ЗСВ да придобива право на възнаграждение равняващо се на 90% от това на магистрат от непосредствено по-горното ниво. Тук е важно да се направи уговорката, че тази идея би имала икономически смисъл и финансов ефект само при положение, че се запазят разлики между възнагражденията на различните нива по-големи от 10%.

Считам, че въвеждането на това правило е начин магистратите с по-дълъг стаж и квалификация, особено тези, които се намират на най-ниските нива в системата /поради обективната невъзможност за кариерно израстване на всички и/или поради субективни причини - от чисто житейски и битов характер/да получават по справедливо възнаграждение, близко до това на горната инстанция, без същото непременно да е обвързано с кариерното им израстване.

Пенсии

Като важна тема следва да бъде изведена и тази за пенсионирането на магистратите. Без съмнение е, че на магистратите следва да бъде осигурен достоен социален статус и след приключване на активната им дейност. В тази насока от страна на ВСС следва да бъдат положени активни усилия, за постигане на законодателни промени в нормативната база относно пенсионния статус на магистратите. Чуждестранният опит в това отношение сочи, че обвързването на пенсията за осигурителен стаж и възраст, с определен процент от достигнатото възнаграждение като магистрат, е не само социална, но и съществена антикорупционна мярка. Положителен пример в тази насока е законодателството в Румъния/ и след последната му промяна през 2026г./, където магистратите попадат в привилегирована категория, като получават т. н. „специални“ пенсии, които могат да достигнат до 70% от размера на последно получаваната заплата, при наличието и на други предвидени предпоставки.

Съдебна администрация

Съдебната администрация осигурява организационната, административната, техническата и експертната подкрепа на органите на съдебната власт, без която тяхната установена основна задача да прилагат и тълкуват законите, да защитават правата на гражданите и да решават правни спорове чрез безпристрастно правораздаване, не би могла да се осъществява ефективно и законосъобразно.

Без професионализма и компетентността на съдебните служители ефективното, своевременното и качествено правораздаване би било невъзможно.

Подкрепям напълно исканията на Сдружението на администрацията в органите на съдебната власт за извършване на пълен анализ на административната натовареност, цялостна оценка на въздействието на електронното правосъдие, цифровизацията на съдебните процеси и въвеждането на новите информационни системи върху административната натовареност и необходимия кадрови ресурс в органите на съдебната власт и въвеждане на адекватна методика за нейното измерване.

Качествените трансформации на административното обслужване са постижими единствено чрез човешки ресурс, който следва да притежава съответните професионални знания и умения и да има необходимата мотивация за качествено изпълнение на служебните задължения.

Уеднаквяване на класификаторите на длъжностите на съдилищата и ПРБ, в които се определят наименованията на длъжностите, минималната образователна степен и други изисквания за заемане на длъжността, възнагражденията за длъжност, ранг и възнаграждение за ранг.

Прилагане на еднакъв подход при изготвяне на правилниците за дейността на съответните администрации и най – вече недопускане същите да са в несъответствие със Закона за съдебната власт (*с последните изменения на ПАПРБ е въведена Администрацията на директора на НСлС, ръководена от Главен секретар, която длъжност съгласно ЗСВ е предвидена за администрациите на ВСС, ИВСС, ВКС, ВАС и Главен прокурор; предвидена длъжност „прокурорски помощник“ в НСлС).*

Регламентиране на стандарти, чрез които да се постигне известна справедливост при определяне възнагражденията на съдебните служители за всеки един вид длъжност, като на първо място трябва да бъде регламентирано съотношението на броя магистрати спрямо броя на съдебните служители и да не се допускат драстични отклонения в отделните звена. Адекватното съотношение следва да бъде изведено от действителния обем дейност на магистратите, която информация се събира на шестмесечие и годишно.

Първоначално да се започне със служителите от специализираната администрация, чиято дейност е пряко свързана с тази на магистратите. При залагане на конкретно съотношение, с което да се постигне оптимално

работно натоварване, може дори да отпадне необходимостта от групиране на органите на съдебната власт.

По отношение числеността на съдебните служители от общата администрация, то същата следва да бъде пропорционална на общата численост на съответния орган с оглед техните задължения да създават условия за работата на магистратите и на специализираната администрация и да извършват техническите дейности по административно обслужване и естествено съобразена със структурата и дейността на всеки орган.

Да бъде преустановено смесването на длъжности от двата вида администрации като се използва възможността за конкретизиране на длъжностите от Раздел Б.2. специалисти. Не са малко органите, в които има длъжности главен/старши/младши специалист – статистик, главен/старши/младши специалист – УИС и деловодна дейност и др.подобни. По този начин за някои съдебни служители е дадена възможността да получават по – високо възнаграждение от колегите им, при еднакви трудови задължения, изцяло в обхвата на специализираната администрация.

Взаимоотношения с другите власти

Необходимо да се полагат усилия за гарантиране и отстояване на независимостта на съдебната власт. В най-голяма степен това се очаква от ВСС. То обаче не означава, че членовете на този орган трябва да се оттеглят в съдебно-прокурорска „абаносова кула“ и – възприемайки независимостта като спестяваща рискове институционална самоизолация – да откажат участие в разумно, оперативно и насочено към решаване на проблеми сътрудничество с другите власти. Отговорният подход, включително и във връзка с постигане на целите по предходния пункт, изисква готовност за открит, пълноценен, надмогващ конюнктурата и добросъвестен диалог. За да бъде такъв, той трябва да е основан на взаимно уважение, ясни аргументи и професионално задълбочаване, и да се води от принципни позиции. Заявявам готовността си да се придържам именно към такъв подход, когато се налага ВСС да взаимодейства с органите на изпълнителната или законодателната власт. Ясно бих изразила очакванията си – включително и от Ваше име - такова отношение да бъде демонстрирано и от представителите на другите власти.

Смятам, че е налице значително поле за оптимизиране на взаимодействието на ВСС с другите власти, като се вземе поука от всички досегашни примери за недобра комуникация, отсъствие на чуваемост за разумни доводи и дори неконструктивна конфронтация. За съжаление такива имаше в последните години и месеци, вкл. и по експертни и правно-технически въпроси (напр. във връзка с бюджетното проектиране или във

връзка с дисциплинарната дейност). Според мен появата им в голяма степен се дължи на конюнктурни причини, стимулиращи упоритото следване на заложили линии, без оглед на разумни критики, вкл. и по детайлите, а не по главната цел.

Уверена съм, че ВСС, като принципен изразител на интересите на магистратурата и отговарящ за запазването на високи стандарти в правораздаването, може и следва да постига повече за тяхното отстояване в законодателен план. Особена роля за това има взаимодействието с министъра на правосъдието, който – макар да не е член на ВСС – ръководи заседанията на Пленума и е постоянен фактор в дневния ред на съвета. Тази предопределена от закона и Конституцията среда на засилена професионална комуникация може и трябва да се използва активно и градивно от двете страни в защита на обществения интерес. Готова съм да дам своя принос за това. Представям си ролята на членовете на ВСС в известен смисъл като „трансмисия“ за навременно и точно предаване на правилно анализирана информация за проблеми в съдебната власт и за техните оптимални решения, когато за това се налага намесата на най-адекватния орган със законодателна инициатива. Отделно от това, налице е потенциал за повишаване на приноса на ВСС в съгласувателните процедури по законопроекта на Министерството на правосъдието и на други органи, в това число и повлияни от практиката на Съда на Европейския съюз, когато те имат отношение към работата на съдебната власт – така, че да се постига по-добро качество на нормативните актове.

Ако бъда избрана за член на ВСС от общото събрание на прокурорите, няма да забравя чий представител съм. Готова съм именно като Ваш представител да положа всички усилия, за да спомогна за подобряване на климата на отношенията и за продуктивно взаимодействие с изпълнителната и законодателната власт, без да подлагам на риск автономността на прокуратурата и на съвета.

Както посочих в началото, настоящата концепция няма претенции за каквато и да е изчерпателност и не засяга всички дейности от работата на ВСС. По-горе изложих само принципната си позиция, вижданията си относно проблемите и идеи за тяхното разрешаване, по някои от най-важните теми от работата на Съвета, които пряко интересуват и се отразяват върху дейността и живота на магистратите.

Относно останалите незасегнати в настоящата концепция дейности от компетентността на ВСС, чиято важност не поставям под никакво съмнение Ви уверявам, че с дължимата осведоменост и компетентност /полагайки усърдие и старание за придобиването ѝ, там където не я притежавам/, след проучване на различните гледни точки по всеки един въпрос и проблем поставен на вниманието му, ще участвам активно и конструктивно в работата на Прокурорската колегия и Пленума на ВСС,

като допринасям за вземането на правилни и полезни за професионалната общност решения.

Колеги, за мен е особено важно, ако отново ми гласувате доверие и бъда избрана за член на ВСС, да потвърдя уверението си в следното: обещавам да остана една от Вас, да не прекъсвам комуникацията си с Вас, да не се отдалечавам от проблемите Ви, да се интересувам и зачитам мнението Ви по всички важни за магистратската общност, в частност – за нас прокурорите въпроси, да вземам предвид позицията Ви при гласуване на всички важни решения, които предстои да бъдат взети.

Няма да допусна да се превърна в някакъв „администратор“ или „началник-кадровик“, удобно заел мястото си сред „елита“ на съдебната власт, чието внимание, интереси и общуване се простират най-много до ниво - административни ръководители. Ще предоставя имейл за постоянна комуникация с мен, който ще бъде на разположение на всеки колега, който има нужда и пожелае да осъществи контакт с мен. Широко известен е и телефонния ми номер, който не съм променяла повече от 20 години. Възнамерявам периодично /поне веднъж годишно/ да намирам време и възможности, за да се срещам с колегите по места в цялата страна, пред които да се отчитам за свършената в Съвета работа. Естествено бих се отзовала и винаги когато има конкретен възникнал проблем или въпрос, който колеги искат да споделят и за чието разрешаване бих могла да бъда полезна.

Колегите, които ме познават знаят, че това не са „празни приказки“ и щедри обещания. За мен ще бъде удоволствие и чест отново да се срещна, запозная и разговарям с възможно най-голяма част от останалите колеги в цялата страна, в хода на т.нар. „предизборна кампания“. За колегите, които не ме познават, а и за тези, които ми се довериха по-рано - възможност да придобият лични впечатления за мен, да ми зададат в очите въпросите, които ги интересуват и така по-лесно да решат заслужавам ли доверието им.

В заключение, не мога да гарантирам, че идеите, които споделих в настоящата концепция, ще се окажат най-добрите и правилни решения на проблемите, и ще бъдат възприети в този им вид от останалите членове на ВСС, или от останалите участници в коментираните процеси – представители на изпълнителната власт, законодателната власт и др. Съществува вероятност след проучване, задълбочен анализ и обсъждане на спорните въпроси, да бъдат изведени като по-подходящи и правилни други различни или модифицирани решения.

Мога да гарантирам обаче, че ако отново ми гласувате доверие, като член на ВСС упорито, смело, добросъвестно, неотклонно и честно ще отстоявам независимостта и интересите на съдебната власт, на прокурорската институция, като неотменима и неделима част от същата,

интересите на всеки един магистрат. Убедена съм, че най-успешно тези интереси могат да бъдат защитени, чрез реализирането на едно по-добро, прозрачно, ефективно, честно и справедливо, в съответствие с обществените очаквания и в полза на гражданите управление на независимата съдебна власт, и на прокуратурата като част от нея.

За себе си твърдя, че притежавам честността, почтеността, смелостта, упоритостта и потенциала – професионален и морален да участвам и допринеса за такова управление, както и да отстоявам достойнството и независимостта на всеки един достоен магистрат.

Призовавам Ви да гласувате свободно и осведомено, противопоставяйки се на всяка форма на натиск и изберете за членове на професионалната квота най-достоините кандидати, които биха могли с професионализма и морала си да позволят това да се случи.

В случай, че прецените, че аз следва да бъда един от тях Ви обещавам, че няма да Ви подведа.

С УВАЖЕНИЕ:

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ **АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ**

Кадрова справка
Към 05.08.2026 г.

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия):	ДОБРИНКА ЛЮБОМИРОВА КАЛЧЕВА
Дата и място на раждане:	
ЕГН	
Телефон, e-mail	GSM:
Орган на съдебната власт	Апелативна прокуратура гр.Пловдив
Длъжност:	Прокурор в Апелативна прокуратура гр.Пловдив
Учебно заведение / № и дата на диплом за завършено висше юридическо образование:	ПУ „Паисий Хилендарски“ Диплома № / / 1997 г.
- образователна степен:	Магистър
№ и дата на удостоверение за придобита юридическа правоспособност:	№ /15.09.1998 г.
Юридически стаж по чл. 164 от ЗСВ: към 05.08.2026 г.	28 г. 04 м. 12 д.
- в орган на съдебната власт (конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането ѝ в съответния орган на съдебната власт)	28 г. 04 м. 12 д. 15.09.1997 г. - 15.09.1998 г. - 01 г. 00 м. 00 д. - Съдебен кандидат в ОС гр.Пловдив 22.03.1999 г. - 01.05.2006 г. - 07 г. 01 м. 09 д. - ОСл.С гр. Пловдив - следовател 02.05.2006 г. - 30.06.2014 г. - 08 г. 01 м. 29 д. - РП гр. Пловдив - Прокурор 01.07.2014 г. и към 05.08.2026г. - 12 г. 01 м. 04 д. - АП Пловдив- Прокурор
- извън органите на съдебната власт	Няма
Допълнителни квалификации и специализации	2009 г. - IT card - „MS Office basic pack“ 2010 година: „Престъпления против паричната и кредитната система“ 2017 година: „Корупционни документни престъпления“ „Присвоителни престъпления“ „Ефективно разследване -- практика на ЕСПЧ и анализ на ПРБ“ „Корупционни престъпления против стопанството“ „Подкуп“ „Общи престъпления по служба“ и „Корупционни престъпления против правосъдието“

	„Наказателна отговорност за нарушения при възлагане и изпълнение на обществени поръчки“ „Отговорност на юридическите лица за корупционни престъпления (чл. 83 и следв. ЗАНН)“ „Правомощия на прокурора по надзора за законност. Актове. Практически действия чрез способите на чл. 145 ал.1 т.2 и т.3 от ЗСВ. Изисквания за законосъобразност на административните актове и основания за протестирането им.“ 2018 година: „Актуални положения в защитата на личните данни в светлината на Директива (ЕС) 2016/680“ 2019 година: „Престъпления по чл. 123 и чл. 134 НК.Лекарски грешки“. „1.Промените в АПК и отражението им в дейността на прокурорите по надзора за законност и в аспекта на съдебноадминистративния надзор. 2. Компетентност и правомощия на прокурора по приложението на част V от ЗУТ.“ „Промени в правната уредба на защита на личните данни“. 2022 година: „Върховенство на закона“. 2025 година: „Изпирание на пари и финансиране на тероризъм. Използване на косвени доказателства в процеса на доказване. Провеждане на паралелни финансови разследвания“. „Практически аспекти при изготвяне на искания за използване на СРС и разследване чрез служител под прикритие“.
Повишаване на място в ранг и заплата (последен ранг - решение на ВСС)	„Прокурор във ВКП и ВАП“ – Извлечение от протокол № 28 от 07.09.2017 г, считано от датата на вземането на решението.
Дата, място и резултати от предходните атестации	Протокол на ВСС № 27/11.07.2013 г., т.32 –комплексна оценка от атестирането „Много добра“
Поощрения/награда	Няма
Наказания	Няма

АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ,
АПЕЛАТИВЕН ПРОКУРОР:.....
/ТИХОМИР СТОЕВ/

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АПЕЛАТИВНА ПРОКУРАТУРА ПЛОВДИВ

№ М-69/2026 г.

12.08 2026 г.

PRB2026.35157820.0

СЛУЖЕБНА БЕЛЕЖКА

Удостоверяваща наличие на стаж по чл.164 от ЗСВ

Настоящата служебна бележка се издава в уверение, че към 05.08.2026 г., госпожа **ДОБРИНКА ЛЮБОМИРОВА КАЛЧЕВА** – Прокурор в Апелативна прокуратура гр. Пловдив има юридически стаж по чл.164 от ЗСВ: **28г. 04м. 12д.**, словом: двадесет и осем години, четири месеца, дванадесет дни.

АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ
АПЕЛАТИВЕН ПРОКУРОР:
/ТИХОМИР СТОЕВ/

РЕПУБЛИКА
БЪЛГАРИЯ

ДИПЛОМА
ЗА ВИСШЕ
ОБРАЗОВАНИЕ

Върхо с оригинала

"ПАИСИИ ХИЛЕНДАРСКИ"

Юридически факултет

гр. Пловдив

ДИПЛОМА

ЗА ВИСШЕ ОБРАЗОВАНИЕ

Серия ВД - 96

№

на **Добринка Любомирова Калчева**

ЕГН: , роден **а** на 19 г.,

в гр. (с.)

община

, област

Република България

завършил **а** **пет** годишен курс на обучение по специалност

Право

със среден успех **Добър 3.89** и положени държавни изпити

със среден успех **Добър 4.33** ; втора специалност

със среден успех и положени държавни изпити

със среден успех

С решение на Държавна изпитна комисия (протокол № **4**

от **12.07.** 199 **7** година) **и** е признато висше образование

и присъдена квалификация

ЮРИСТ

ДЕКАН:

РЕКТОР

Серия ВД - 96

№

Регистрационен №

година

Върно с оригинала

12. Калчева

№	УЧЕБНА ДИСЦИПЛИНА	ОЦЕНКИ	
1	2	3	4
1.	Административно право и админ. процес	Среден	3
2.	Авторско право	Мн. добър	5
3.	Вещно право	Добър	4
4.	Гражданско право - обща част	Среден	3
5.	Гражданскопроцесуално право	Добър	4
6.	История на българското право	Добър	4
7.	Конституционно право	Среден	3
8.	Международно публично право	Добър	4
9.	Международно частно право	Среден	3
10.	Наказателно право	Среден	3
11.	Наказателнопроцесуално право	Добър	4
12.	Облигационно право	Отличен	6
13.	Обща икономическа теория	Мн. добър	5
14.	Теория на правото - I част	Добър	4
15.	Осигурително право	Среден	3
16.	Патентно право	Добър	4
17.	Информация и право	Мн. добър	5
18.	Римско право	Добър	4
19.	Семейно и наследствено право	Добър	4
20.	Търгово право	Среден	3

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
И ПРАВНАТА ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ

Удостоверение
за правоспособност

№

на **ДОБРИНКА ЛЮБОМИРОВА КАЛЧЕВА**

роден(а) на .. 19 .. г. в гр.(с)

..... ЕГН

издържал(а) държавния практико-теоретичен
изпит по чл. 165, ал. 2 от Закона за съдебната
власт, съгласно протокол от **11.09.1998 г.**
на комисията за провеждането на изпита.

София, **15.09.** 19 **98** г.

МИНИСТЪР:

Вярно с оригинала!

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
И ПРАВНАТА ЕВРОИНТЕГРАЦИЯ

Удостоверение

Вярно с оригинала!

Д. Канчев

ДЕКЛАРАЦИЯ
за обстоятелствата по
чл.18, ал.1 от Закона за съдебната власт

Подписаната Добринка Любомирова Калчева – Прокурор при Апелативна
прокуратура гр. Пловдив – в качеството си на лице предложено за избран член на ВСС

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Не съм народен представител, кмет или общински съветник.
2. Не заемам длъжност в държавни или общински органи.
3. Не упражнявам търговска дейност; не съм съдружник или управител; не участвам в надзорни, управителни съвети или съвети на директорите или в контролни органи на търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват стопанска дейност с изключение на тези на професионалните сдружения на съдии, прокурори и следователи;
4. Не получавам възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, търговско дружество, кооперация, юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, с изключение на научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права, както и за участие в международни проекти, включително финансирани от Европейския съюз;
5. Не упражнявам свободна професия или друга платена професионална дейност;
6. Не членувам в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, извършващи политическа дейност, не извършвам политическа дейност, както и не членувам в организации или извършвам дейности, които засягат независимостта им;
7. Не членувам в синдикални организации извън системата на съдебната власт;
8. Не съм осъждана за извършено престъпление, независимо от реабилитация, както и не съм освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
9. Не съм съпруга, роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство – до трета степен включително или във фактическо съпружеско съжителство с друг член на Висшия съдебен съвет, с административен ръководител на орган на съдебната власт назначен от съдийската колегия на ВДСС или с министър на правосъдието;
10. Не съм дисциплинарно освободена от длъжност избран член на Висшия съдебен съвет;
11. Не съм лице, спрямо което е установен конфликт на интереси с влязло в сила решение по-малко от една година преди избора.
12. Не съм лице, което през периода на предходния мандат на изборните членове

на ВСС е било председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор.

13. Не съм лице, което през последните две години е изпълнявало функциите на председател на ВКС, председател на ВАС или главен прокурор за 6 или повече месеца, без значение дали е имало прекъсване в изпълнението на функциите.

Известна ми е наказателната отговорност по чл.313, ал.1 от НК за деклариране на неверни обстоятелства.

12.08.2026 г.

Гр. Пловдив

Декларатор:

/Добринка Калчева/

ОБРАЗЕЦЪТ НА ДЕКЛАРАЦИЯ Е УТВЪРДЕН ОТ

МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО СЪС ЗАПОВЕД № ЛС-04-394/21.07.2026 г.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА ИМОТНОТО СЪСТОЯНИЕ, ПРОИЗХОДА НА СРЕДСТВАТА ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО И ЗА НАЛИЧИЕТО НА ЧАСТЕН ИНТЕРЕС

Добринка Любомирова Калчева

/име, презиме, фамилия/

прокурор в Апелативна прокуратура гр.Пловдив

кандидат за избран член на ВСС от квотата на прокурорите

ДЕКЛАРИРАМ

към 06.08.2026г. — датата на участието ми в процедурата за избор за заемане на длъжност избран член на ВСС следното имотно състояние, произхода на средствата за придобиване на същото за мен, съпруга/та ми или на лицето, с които се намирам във фактическо съжителство на съпружески начала, и на ненавършилите пълнолетие деца, и следните интереси:

Данни за декларатора:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2	
Добринка Любомирова Калчева /Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:	
Апелативна прокуратура гр.Пловдив /месторабота/	Л. К. №	
прокурор /длъжност/	Изд. от	
	Постоянен адрес:	
	Телефон:	

Данни за съпруга/та и за лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала:

Гражданство:

българско

/Данните от колона 2 не се публикуват/

1	2	
/Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН:	

Декларирам, че:

- съм във фактическа раздяла:
- не живея заедно със съпруга /та/ си и нямаме общо домакинство:
и няма да декларирам неговото/нейното имущество и доходи на основание чл. 63, ал. 5 от ЗПКсЛЗПД
- фактическо съжителство на съпружески начала:

Данни за ненавършилите пълнолетие деца:

/Данните от колона 2 не се публикуват/

№	/Име - собствено, бащино, фамилно/	ЕГН	Гражданство
	1	2	3
1.			
2.			
3.			

Декларирам, че:

- не упражнявам родителски права по отношение на ненавършилите пълнолетие деца:

--

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Добринка Любомирова Калчева
--	-----------------------------

I. Недвижимо имущество

1. Право на собственост и ограничени вещни права:

Нямам нищо за деклариране.

☐

Таблица № 1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /кв.м./	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	къща с двор	с.Златитрап	Родопи	669	232	2022	Добринка Любомирова Калчева		1/2-СИО	51130	покупко-продажба	ипотечен кредит
2	апартамент	Пловдив	Пловдив	95	95	2000	Добринка Любомирова Калчева		1/1		дарение	
3	вила с вилно място	с.Бов	Свoge	1000	80	2018			1/6		наследство	

1.а. Земеделски земи и гори:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 1.1

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на придо- биване	Собственик			Цена на придобиване /евро/	Правно основание за придобиване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

1.б. Чуждо недвижимо имущество:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 1.2

Ном. по ред	Вид на имота /правото/	Местонахождение	Община	Площ /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Година на сключване на договора	Ползвател			Цена по договор /евро/	Правно основание за ползване	Произход на средствата
							Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

2. Прехвърляне на имоти през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

☒

Таблица № 2

Ном. по ред	Вид на имота	Местонахождение	Община	Площ кв. м. /декара/	Разгъната застроена площ /кв.м./	Прехвърлител			Цена на сделката /евро/	Правно основание за отчуждаване на имота
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Добринка Любомирова Калчева
--	-----------------------------

II. Моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон

1. Моторни сухопътни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 3

[illegible]

2. Земеделска и горска техника:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.1

[illegible]

3. Водни и въздухоплавателни превозни средства:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.2

[illegible]

4. Други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.3

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на придобиване /евро/	Година на придобиване	Собственик			Правно основание за придобиване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

5. Чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 5000 евро:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.4

Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена по договор /евро/	Година на сключване на договора	Ползвател			Правно основание за ползване	Произход на средствата
					Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	Идеална част		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	лек автомобил	Мицубиши	26505	2024	Добринка Любомирова Калчева			договор за лизинг	заплати

6. Прехвърляне на притежаваните моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства през предходната година:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 3.5

Вид на превозното средство				Прехвърлител			Правно основание за отчуждаването	
Ном. по ред	Вид на превозното средство	Марка на превозното средство	Цена на отчужда- ването /евро/	Име: собствено, бащино, фамилно		ЕГН		
				Идеална част				
1	2	3	4	5		6	7	8

X

Таблица № 6

3. Задължения на обща стойност над 5000 евро и договорени лихвени проценти по тях:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 7

[illegible]

3. Дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 10

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяловото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Стойност на дяловото участие	Собственик или титуляр на правото		Правно основание за придобиването	Произход на средствата
						Име собствено, бащино, фамилно	ЕГН		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	дялове	50%	"К и К ауто 1203"	Пловдив	1 BGN			дружествен договор	заплата

4. Прехвърляне на дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 11

Ном. по ред	Вид на имуществото	Размер на дяловото участие	Наименование на дружеството	Седалище	Цена на отчуждаването /евро/	Прехвърлител		Правно основание за отчуждаване
						Име: собствено, бащино, фамилно	ЕГН	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Добринка Любомирова Калчева
--	-----------------------------

V. Трудови доходи, получени през предходната календарна година, в това число и на ненавършилите пълнолетие деца.
за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са общо над 5 000 евро.

Доходи извън тези

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 12

Ном. по ред.	Видове доход от:	Размер на дохода	
		На декларатора /евро/	На съпруга/та, лицето при факт. съжителство на съпруг.начала /евро/
1	2	3	4
	I. Облагаем доход от:		
1.	Годишна данъчна основа от трудови доходи	71880	
2.	Годишна данъчна основа за доходи от трудови правоотношения, извън тези за заеманата длъжност		
3.	Годишна данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец		
4.	Годишна данъчна основа за доходи от друга стопанска дейност		
5.	Годишна данъчна основа за доходи от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество	4418	
6.	Годишна данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество		
7.	Годишна данъчна основа за доходи от други източници по чл. 35 от ЗДДФЛ		
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
	II. Други доходи, извън посочените в т. I.		
1.	Доходи от непреработена растителна и животинска продукция от регистрирани земеделски производители и тютюнопроизводители.		
2.			
3.			
4.			
5.			
	III. Всичко:	76298	0

VI.

1. Дадени обезпечения и направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие:

Нямам нищо за деклариране.

Таблица № 13

Ном. по ред	Вид на обезпечението	Размер на обезпечението	Характер на обезпечението			
			От декларатора	В полза на декларатора	От съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжителство на съпружески начала или ненавършили пълн.деца
1	2	3	4	5	6	7
1	ипотека на недвижим имот	140 000 лева	да			
2	ипотека на недвижим имот	300 000 лева	да			

Име на декларатора /собствено, бащино, фамилно/	Добринка Любомирова Калчева
--	-----------------------------

2. Направени разходи от или в полза на декларатора, неговия съпруг /съпруга/, лица при фактическо съжителство на съпружески начала или ненавършилите пълнолетие деца с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 14

Ном. по ред.	Вид на разхода	Размер на разхода	Вид на валутата	Равностой- ност в евро	Разходите са направени:			
					В полза на декларатора	За чия сметка е направен разхода	В полза на съпруг/а, лица при факт.съжит. на съпруг.начала или ненавършили пълн.деца	За чия сметка е направен разхода
1	2	3	4	5	6	7	8	9
2.1.	Обучение:							
1.								
2.								
3.								
2.2.	Пътуване извън страната:							
2.2.1.								
2.2.2.								
2.2.3.								
2.2.4.								
2.3.	Други плащания с единична цена над 500 евро:							
2.3.1.								
2.3.2.								
2.3.3.								
2.4.	Разходи за обучение извън случаите по чл. 63, ал.1, т.11 от ЗПКсЛЗГД в т.ч. в полза на лицата по чл. 63, ал. 4 от ЗПКсЛЗГД чиято еднократна стойност надхвърля 5000 евро:							
2.4.1.								
2.4.2.								

Декларатор:

Име на декларатора: /собствено, бащино, фамилно/	Добринка Любомирова Калчева
---	-----------------------------

VII. Участие в търговски дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването

1. Към датата на избирането или назначаването на длъжност:

1.1. Имам участие в следните търговски дружества, в граждански дружества, участие в тайни и/или неформални организации и общества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 15

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

1.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 16

Ном по ред	Дружество	Участие

1.3. Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 17

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност

2. Дванадесет месеца преди датата на избирането или назначаването ми на длъжност:

2.1. Имам участие в следните търговски дружества:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 18

Ном по ред	Дружество	Размер на дяловото участие

2.2. Съм управител или член на орган на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 19

Ном по ред	Дружество	Участие

2.3 Развивам дейност като едноличен търговец:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 20

Ном по ред	Наименование на ЕТ	Предмет на дейност
1.		

VIII. Договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 21

Ном по ред	Трите имена на лицето, с което е сключен договора	Предмет на договора

IX. Данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо публичната длъжност, има частен интерес:

Нямам нищо за деклариране.

X

Таблица № 22

Ном по ред	Трите имена на лицето	Област на дейност на свързаните лица

Дата: 12.08.2026 г.

Декларатор:

/подпис/